Battledress

E **G#mi**
Zapnu vzpomínkovou frézu, romantiky battledressů
A **E**
a najednou je mi šestnáct let
G#mi
když jsem byl do čundrů janek, dřív než zpíval Wabi Daněk
A **E**
když jsem poznal celtovanej svět.

Strašně jsem chtěl, než zestárnu, battledress mít i usárnu
a pak jsem stál na nádraží i já
zabalený saky-paky, na sobě tu bundu khaki
s domovenkou "Czechoslovakia".

E **G#mi** **E7** **A**
R: Silver A, Silver B pak poslední pozdrav z paluby
Ami **E** **H7** **E**
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby
G#mi **E** **A**
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka
Ami **E** **H7** **E**
už se k lesům snáší, Valčík, Švarc a Opálka.

Horečně se potí záda a ruka už stengun skládá
mercedes se blíží od Březan
pak ožehne výbuch zdola, pyšný profil protektora
s kletbou Gabčík odhazuje zbraň.

R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka
už se k lesům snáší Gabčík, Kubiš, Opálka.

Půl čtvrté a potom celá, motory zní u kostela
v kterém sedm stínů tají dech
už se vojsko staví do řad, Jidášové žijí pořád
a už salvy duní na schodech.

R: Silver A, Silver B, holky krásněj', válka-neválka
vzpomínám na ta jména - Bublík, Hrubý, Opálka
Silver A, Silver B, smrťák roztočil už osudí
it's a long way to Tipperary, kov na spánku zastudí.

Rec: Antropoid ...Out Distance ...Tin ...Bioscop ...
Percentage ...Zinc ...Antimony ...

R: Silver A, Silver B, ozvěny stengunů doráží
Resslovkou kráčím dolů ke smíchovskýmu nádraží ...

Bílým koním

Hmi G Hmi G
Bláznivý tvý tóny jsou
Ami C G D
za krokem bláznů tvý slova jdou
Hmi G Hmi G
bohatství snad nás zachrání
Ami C G D
nemáš to štěstí a já nadání.

Ami C G F C
R: Bílým koním snad mávat teď smím
Ami C G F C D
bílým koním, jsou volní, to vím.

Já nemám nic, jen zpívám
jsem stále stejný, cítím se sám
mám touhy svý, pár koní mít
předhonit času běh, cválat a snít.

Ami C G F C
R: Bílým koním snad mávat teď smím
Ami C G F C D
bílým koním, jsou volní, to vím

Tak žijem dál, zmizel i smích
pár cizích lidí do snů zhroucených
chtěl jsem jít pryč, zůstávám
dál s dvojí pýchou svejch pár koní mám.

Ami C G F C
R: Bílým koním snad mávat teď smím
Ami C G F C
bílým koním, jsou volní, to vím
Ami C G F C
bílým koním, jsou volní, to vím
G F C
jsou volní, to vím ...

Bluy Brink

Ami E Ami
Byl chlapík, co říkal si "pan Bluy Brink"
G Ami
ten ovcím svejm rozuměl a nebyl flink
C E
on vostříhal denně jich dvěstě jak nic
Ami E Ami
a třicet piv spořádal, někdy i víc.

A Jimmy, náš barman, co čepoval drink
ten byl z toho špatnej, jak šel Bluy Brink
moc brzo von přicházel, pozdě šel ven
pil od rána do noci přes celej den.

Byl ranní čas, Jimmy když čistil svůj bar
měl džbán a v něm vitriol, třel fleků pár
v tom Bluy jde žíznivej, řve hlasem zlým…
Hej, ať je to, co je to, Jimmy, sem s tím!

To neučí dějepis, nezná to tisk
že dá se pít vitriol na holej pysk
řek Bluy…"No to je mok, co v sobě mám
teď Stephenson uvidí, jak stříhat znám!

Ami E Ami
Když Jimmy tak celej den u šenku stál
G Ami
byl skoro už nemocnej, jak se moc bál
C E
že Bluy je studenej, chvěl se jak list
Ami E Ami
krk ouzkej měl, nemoh' nic mluvit a jíst.

Jen vodemknul druhej den Jimmy svůj krám
no kdo čeká u dveří, jako Bluy sám
má vožehlý obočí, fousy jak rez
a na kůži místa jak prašivej pes.

Já vždycky jsem myslel, že dovedu pít
teď vidím, že vo mejlku muselo jít
už vím, co je silnej a pořádnej drink
když zakašlu, chytne fous, řekl Bluy Brink.

Criple creak

G C G
Koupim v městě sud piva
D G
parta už žízní vomdlívá
G C G
jak ho dostat přes potok
D G
jak tam dopravit ten mok.

G
R: Koulim sud, koulim sud
D G
koulim si ho ve svůj srub.

Sud se houpe ve vlnách
mejdan vidím už jen v tmách
sud se houpe v rákosu
voda mi teče do nosu.

R: Criple creak, Criple creak
do trenek jsem se teď svlík

Vytáh ho Franta Dobrota
s nasazením života
zas se budem príma mít
v sudu bude bendžo znít

R: Koulim sud, koulim sud
koulim si ho ve svůj srub.

R: Criple creak, Criple creak
do trenek jsem si teď střík.

Čekej na můj Jumbo Jet

C F C F
Modrá obloha já musím jít a chvíli jen si můžu snít
C Ami G
že nedávám ti teď to své good bye
C F C F
Moje letadlo už nemá čas, svět zastavil se kolem nás

a já ti musím dát to své good bye

C F C F
R: Čekej na mně milý můj, za mou láskou pořád stůj
C Ami G
nesmíš na mé slzy teď už dát
C F C F
vrátím se z té dálky zpět, čekej na můj Jumbo Jet
C Ami G
nemusíš se o mě vůbec bát

Ve snu cítívám jak voní zem, co mne čeká v dálce za mořem
teď ti musím dát, už své good bye
ty jsi láska má, tak čekej dál, prosím počkej na můj speciál
i když ti musím dát, to své good bye

C F C F
R: Čekej na mně milý můj, za mou láskou pořád stůj
C Ami G
nesmíš na mé slzy teď už dát
C F C F
vrátím se z té dálky zpět, čekej na můj Jumbo Jet
C Ami G
nemusíš se o mě vůbec bát

Cizí místa písně zatoulaný, to se v mém životě sotva změní
a tak postesknu si při tom svém good bye
zůstaň se mnou nebudeš sám, já vítr v dlaních pro tebe mám
ale teď ti musím dát to své good bye

R: Čekej na mně milý můj, za mou láskou pořád stůj
nesmíš na mé slzy teď už dát
[:Vrátím se z té dálky zpět, čekej na můj Jumbo Jet:]]]
Ami G C
…….tak čekej a píseň mou nech znít

Čert ví kdy kotvy zvednem

Ami
Náš lodivod už je zas jak kára
G
náš lodivod už je zas jak kára
Ami
náš lodivod už je zas jak kára
G E Ami
koukej, jak se klátí.

Čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
když to s ním tak mlátí.

Hej, rychle všechen rum přes palubu
hej, rychle všechen rum přes palubu
hej, rychle všechen rum přes palubu
ať nepije dále.

Čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
nejdřív na Tři krále.

Náš lodivod už není jak kára
náš lodivod už není jak kára
náš lodivod je fit a kárá
námořníky hloupý.

Čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
čert ví, kdy kotvy zvednem
až se rum zas koupí.

Dlouhá černá limuzína

Michal Tučný / V. Stovall / Boy George

Dlouhej černej závoj je z písničky jiný

tak proč tu pod ním stojím zrovna já

a pochod funebráků jde od mýho baráku

a já bych měla dělat co se má.

R: Jak blázen ses teď za mnou autem hnal

Jako chtěl bys bejt jen vo kousíček dál.

Vo malej kousek vyhrát a dohonit svůj stín
v jedný ze svejch dlouhejch černejch limuzín.

Vzpomínám jaks´ mi řekla, a vidím jako tenkrát
tvý vlasy v barvách kalifornskejch vín
že klidně třeba z pekla, vrátím se zas k tobě
v jedný za svejch dlouhejch černejch limuzín.

R: Jako blázen si se mým životem hnal
jako chtěl bys bejt jen vo kousíček dál.

Vo malej kousek vyhrát a dohonit svůj stín
v jedný ze svejch dlouhejch černejch limuzín.

Hej Joe

Greenhorns

E
Hej, Joe, jen uvědom si dojista, že každá holka vod těsta
H
hned, jak přijede do města, je dámou

hej, Joe, město nejsou pastviny, zde platěj' zákony jiný
E
a tak nedělej blbiny před dámou.

A
R: S tebou je kříž, pá dap, ty snad nevíš, pá dap
že ti musí přijít děsně na vobtíž, pá dap
chodit špinavej v městě, když je v cestě
H
ženskejch dvěstě pěkně pěstěných, to je hřích
E **A**
hej, Joe, proč chodíš jak spařený, to chce jít jinak na ženy
H **E**
vždyť tvý šance nejsou zmařený.

Hej, Joe, buď, prosím tě, tý dobroty a kup si nový kalhoty
a neplivej si na boty před dámou
hej, Joe, hleď trošku na svou parádu, nečisti boty vo trávu
a nesmrkej do rukávu před dámou.

A
R: S tebou je kříž, pá dap, ty snad nevíš, pá dap
že ti musí přijít děsně na vobtíž, pá dap
chodit špinavej v městě, když je v cestě
H
ženskejch dvěstě pěkně pěstěných, to je hřích
E **A**
hej, Joe, proč chodíš jak spařený, to chce jít jinak na ženy
H **E**
vždyť tvý šance nejsou zmařený.

Historie téhle káry

Greenhorns

[A] Klíč, papíry a nářadí jsem vzal a řek, že nevadí mi
že ten auťák, co mi dali, je prý divný, povídali, patří [E7] vdovám
Než jsem s ní vyjel na silnici, tak mi chtěli všichni říci
historii téhle káry, díky, já ji [A] znám.
Nejdřív s ní jezdil jeden blázen, pedál plynu vždycky na zem
když mu ji dali [D] novou
a pak to s ní neubrzdil, a [A] má ten svůj křížek, tam
co udělal díru do zdi,[E7] a svou Lízu první [A] vdovou.

A
Mapu, sirky, cigarety, vedle fotku od Markéty
dva kanystry bez benzínu, hlavu těžkou po zlém vínu, vyjel [E7]další
pro štěstí podkovu na klice, stovkou jezdil přes vesnice
zatáčky bral jenom smykem, prý to [A] znal
jednou tu svou věčnou kliku nechal někde na patníku
i s tou její podko[D]vou
přehlídnul tam dvě, tři značky [A] a tak vlítnul do zatáčky
byla prudší, než se zdála a Markéta se tak stala
[E7]po té Lídě druhou [A] vdovou.

[A] Dvě stě koní pod kapotou, denně s novou anekdotou
měl metrák a mandolínu, doma krásnou Karolínu a nebyl [E7] hloupý
nejezdil s tím, jen se coural, bál se, aby nenaboural
Karolína prý mu říká, vrať se [A] zdráv
až mu řekli – Karolína, ta teď, hochu nevzpomíná
určitě je někdo s [D] ní
tak on vlítnul do té káry a [A] jel jako blázen starý
v dešti přidal více plynu a udělal Karolínu
po té Líze tenkrát v létě a té druhé Markétě
[E7] znenadání třetí [A] vdovou.

[A] Klíč, papíry a nářadí jsem vzal a řek, že nevadí mi
že ten auťák, co mi dali, je prý divný, povídali, patří [E7] vdovám
než jsem s ní vyjel na silnici, tak mi chtěli všichni říci
historii téhle káry, díky, já ji [A] znám
já nevěřím na žádný malér, mám tam stovku a jsem frajer
dneska budu u své .....

Hrou získáš

G **C**
Hrou získáš, hrou, a já hru mám rád
G **D** **G**
vyhrál jsem fůru peněz, good-bye, Charleston
D **G**
good-bye, Charleston, good-bye, Charleston.

Ten bejk byl hrozně divokej a rudý voči měl
jako luk hřbet vypnul a jak sám ďábel šel
říkali, že vyhraju, jak sám ďábel šel.

Že na toho jsem malej, a někdo křiknul hej, hej
vsadíme na bejka deset ku jednej
já ucítil šanci deset ku jednej.

Když k penězům jsem čuchnul, bejk připravenej stál
připadal mi malej, sázku jsem vyhrál
zadnici mám rozbitou, sázku jsem vyhrál.

Hej, jdu do Californie, štěstího jsem si líz'
pak zpátky do Kentucky života užít
hrou získáš, pouze hrou, života užít.

G **C**
Hrou získáš, hrou, a já hru mám rád
G **D** **G**
vyhrál jsem fůru peněz, good-bye, Charleston
D **G**
good-bye, Charleston, good-bye, Charleston.

Hvězda Countryon

D **G**
Vždycky když je čas se domů vracet
A **D**
když zpíváme si nahlas únavou
G
za námi jsou cesty, prach a práce
A **D**
a blinkry hvězd nám svítí nad hlavou.

D **G**
R: Nad námi svítí hvězda Countryon
D **G**
nad námi svítí hvězda Countryon
D **F#** **Hmi**
nad námi svítí hvězda Countryon
G **D** **Hmi**
a září, pro ty, co nocí řídí
Emi **A** **D**
svou druhou lásku – kamion.

Zastavil jsem, zmáhalo mě spaní
kazetám nám naše písně hrál
na nebi už plála jenom jedna hvězda ranní
a můj parťák jí tenkrát jméno dal.

R: Nad nám …

Ten, kdo v noci jezdí nebo zpívá
potkává se s hvězdou svítání
když cesta končí, hvězda smutná bývá
a sama někdy padá do dlaní.

R: Nad nám …

Já v poslední době

Greenhorns

G C G
Já v poslední době moc vodjíždím k tobě
D
podvečerní mlhou
G C G
s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám
D G G7
a nejlíp ložnici tvou.

C G C G D
R: Vobjíždím nocí a tmou, prosím:"Irene, buď jen mou!"
G C G
já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
D G
a kvér svůj na kolenou.

Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky
a jsem dost nevyspalej
když kolem tvejch očí moc jinejch se točí
tak mám strach, a ne malej.

C G C G D
R: Vobjíždím nocí a tmou, prosím:"Irene, buď jen mou!"
G C G
já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
D G
a kvér svůj na kolenou.

C G C G D
R: Vobjíždím nocí a tmou, prosím:"Irene, buď jen mou!"
G C G
já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
D G
a kvér svůj na kolenou.

Je právě teď 0.5

Eric Clapton / Jan Vyčítal

A E$^{/G\#}$ F$^{\#}$mi A D A E
Trochu zvláštní stín, za mnou večerem spěchal
A E$^{/G\#}$ F$^{\#}$mi A D A E
trochu zvláštní smích, ten co mívával Michal
F$^{\#}$mi C$^{\#/E\#}$ Emi F$^{\#}$
zahnul sem k nám, stín dům už znal
Hmi E^{7sus} E^{7} A E$^{/G\#}$ F$^{\#mi}$ A D E^{7sus} E^{7} A
toulavý boty svý, u nás nechal.

Trochu zvláštní splín, z dálky lodní zvon zvoní
trochu zvláštní stín, veze šest bílých koní
vlak půlnoční, už z dáli zní
je právě teď 0.5, na ten čekal.

C G$^{/B}$ Ami D G D Emi D G
Ref:(Už) odjíždí v dál, stopu vítr smyl
C G$^{/B}$ C D G D Ami E
tam u nebeských bran, snad zas má svůj cíl
F$^{\#}$mi C$^{\#/E\#}$ Emi F$^{\#}$
vlak půlnoční, už z dáli zní
Hmi E^{7sus} E^{7} A E$^{/G\#}$ F$^{\#mi}$ A D E^{7sus} E^{7} A
je právě teď 0.5, na ten čekal.

Jen tohle chci ti říct

Greenhorns

D G A7 D
R1: Jen tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím
G F#mi Emi A7 D
jó, holka, ztrať stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

G A7 G A7 D
Kapsu děravou mám a nejsem ten pravej
G A7 G A7 D
tak, kam jsem odcházel, po známejch se neptej.

R1: Jen tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím
jó, holka, ztrať stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

Pořád zakopávám o ten kořen bludnej
tak abych klidně žil, už dál na mně nechtěj.

D G A7 D
R2: Tak tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím
G F#mi Emi A7 D
nehledej dál stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

G A7 G A7 D
Nám zůstanou pěkný dny, co jsem s tebou žil
G A7 G A7 D
už na mně nechtěj nic, asi bych se nudil.

R2: Tak tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím
nehledej dál stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

Jen vzpomínky poštmistrovic kluka

Jan Vyčítal / Loreta Lynn

C F C
Mý mládí byly kamenický luka
D G
a jízda na krách, když led jarem puká
C F C
za vsí jsme měli lípu a stůl plnej Rychlejch šípů
G C
a divokejch snů poštmistrovic kluka.

A jsem moc rád, že jsem měl tátu-písta
nelhal, nekrad, nebyl komunista
na co šáhnul, to uměl dělat, máloco dělal nerad
byl pošťák, jehož duše byla čistá.

C# F# C#
Vím, pro tátu to byla doba těžká
D# G#
už nebyl pošmistr, už dostal peška
C# F# C#
jezdil ve vlakový poště, nepřekročil spadlý koště
G# C#
a já měl pod polštářem v kleci ježka.

Mý mládí byly kamenický luka
a tak mi nic nikdo nenakuká
nejdřív utek' syn mý tety, a pak další vzali mety
to jsou vzpomínky pošťákovic kluka.

D G D
Kdybych ti, táto, moh' dát svou krev do žil
E A
snad by ses pádu komunistů dožil
D G D
snad ses ale díval z mraků, z toho nebeskýho vlaku
A D
jak se ten hliněnej kolos složil.

Mý mládí byly kamenický luka
a jízda na krách, když led jarem puká
dnes v tom starým obydlí už nikdo nebydlí
jen vzpomínky poštmistrovic kluka.

Kamarád

Greenhorns

G C G
Teď vím, že můj kamarád byl sekáč fajnovej
A D
teď vím, byl to koumák a pěkně fikanej
G C G
maličkej a kulatej byl, každej se mu smál
C G D G D G
že mu ženskou přivede sám trpasličí král.

Nevím, proč můj kamarád má celej život pech
když Idaho opustí, znova snad chytí dech
jedný noci zmizel tam, co Texas říkají
že byl starej mládenec, teď o něm netají.

Až jedný noci před saloonem koně zarazí
smečka chlapů zvědavejch ven rychle vyrazí
v sedle se jen zašklebí mrňavej kamarád
přivez' von si holku k sobě: pět stop akorát.

Kočovníci

Ami **E** **Ami**
Stáda hnát je pěknej job, k jatkám stepí dlouhou
E **Ami**
jak honákem se můžeš stát, já řeknu pravdu pouhou
C **G** **C** **G**
to chtěli skot pro Queensland, do Campsey, jak je zvykem
Ami **E** **Ami**
a přišel jsem a vzali mě, a tak jsem kočovníkem.

C **G** **C** **G**
R: Tak podej kolem láhev a podle starejch zvyků
Ami **E** **Ami**
na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků.

Už dobytek se počítá a všechno už se chystá
muži sedí na koních a brzo hnem se z místa
jsou zlý i dobrý tady, Ir, Němec v jednom šiku
advokáti, doktoři v tý bandě kočovníků.
R:
Já takhle ráno stáda pás', kde tráva byla svěží
že přerazí mě, ať jdu pryč, hned usedlík sem běží
já říkám tiše, brácho, já bouchám někdy mžikem
tady mluvíš s poctivým, cti dbalým kočovníkem.
R:
Prej dobytek nám zabaví, no tohle pro nás není
je moc těžký nás nachytat a přimět k zaplacení
a maso v krámě koupit je proti našim zvykům
zaběhlej se najde kus, ten patří kočovníkům.
R:
Že bych někdy triko štíp? zeptej se kamaráda
to leda když jdem osadou a zrovna je den prádla
mě malí děti zlobí, maj vždycky plno křiku
mámo všechno posbírej, jde banda kočovníků.
R:
A děvče v Sydney povídá, pryč nechoď, jsem tak sama
já na to, škoda, do sedla už nevejde se dáma
tak chlapci, táhnem zpátky, ať kdo chce co chce říká
někde poblíž Marano prej hledaj' kočovníka.

C **G** **C** **G**
R: Tak podej kolem láhev a podle starejch zvyků
Ami **E** **Ami** [**A**]
[: na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků:]

Kopej hrob můj

C F^{7} C
1.Kopej hrob můj lopatou zlatou
F^{7} A^{dim} C
hrob můj kopej lopatou zlatou
F A^{dim}
kopej hrob můj lopatou zlatou
C G^{7} C
budu spát, v něm brzy budu spát.

2.Příběh můj všední končí
příběh můj všední končí
příběh můj všední končí
budu spát, lehký jak peří budu spát.

3.Kámen se v horách jak démant blýská
kámen se v horách jak démant blýská
kámen se v horách jak démant blýská
v zemi té, kam sám se ubírám.

Rec: *Můj pane, byl jsem prostý a obyčejný po celý život*
a za své hříchy jsem zaplatil tam dole
a jsem pořádně hrdý na to, že jsem tady
jenom jedna věc mi pořád vrtá hlavou.
Slýchal jsem povídat o tom
že tady budeme jen tak polehávat
po celý čas hrát na harfy a tak všelijak.

No jestli to tedy má být takhle
tak chci jít pryč, pryč, teď hned!
Vždyť jedna z nejhorších dob
které jsem zažil v celém životě
byla, když jsem ležel v žaláři a nic nedělal.
A já rád dělám, pane, a věřte umím dělat dobře.
Vždyť já jsem s chlapci postavil ty nejkrásnější silnice.

Tak to by ti přece srdce nedalo
abys' pro mě nenašel nějakou práci.
Víš, byl bych ti hrozně vděčný
a vlastně se mi zdá, že některé ty tvoje cesty ze zlata
by potřebovaly opravit
a s chlapci bychom to hrozně rádi udělali.
Víš, jak to myslím, víš?

4.=**1.**

5.=**2.**

Kotva

E G#7 A Ami
Můj život podle lodních řádů běží
E H7
od svýho mládí Johnny Whisky jsem
E G#7 A Ami
na jménu mém snad vůbec nezáleží
E H7 E
čert ví, odkud z které vísky jsem.

Jsem stará, rezem zasviněná, kotva
zpuchřelý lano omotáno kol
jsem chlap jež podepsat se umí sotva
a denně ze mě táhne alkohol.

Po rodičích mých tážete se, zkrátka
jsem dítě lásky, otec Jižní kříž
půlnoční tajfun, to je moje matka
tak nalej Johnny whisky, či snad spíš.

Jsem stará, rezem zasviněná, kotva
zpuchřelý lano omotáno kol
jsem chlap jež podepsat se umí sotva
a denně ze mě táhne alkohol.

S Hornovým mysem říkáme si bratře
kdejaký přístav, tam já ženu mám
tak Johnny nalej, ňák mi vyschlo v patře
a vůbec, pane, co se zpovídám?

Jsem stará, rezem zasviněná, kotva
zpuchřelý lano omotáno kol
jsem chlap jež podepsat se umí sotva
a denně ze mě táhne alkohol.

Mimozemšťan

G
Já umím mlčet jako hrob a kácet dříví je můj džob
D
se ženou tady žiju v horským sedle
D7
mám ruce jako lopaty a chlupatej jsem po paty
G
a nejsem jen tak hned z něčeho vedle.

Námahu žádnou mi nedá zfackovat v lese medvěda
a pak mi ještě za trest meje schody
mám pocit štěstí nesmírný, když dým se táhne z udírny
a potrpím si na vepřový hody.

Tuhle se drbu na noze, v tom zvednu oči k obloze
a nade mnou tam divnej ešus visel
blikal jak stromek vánoční, bylo to na mě náročný
neb pištělo to jak lechtivej sysel.

C G D D7 G
R: [:S rámusem nad lesem, neidentifikovatelnej předmět spad' sem:]

My s mámou všeho nechali a mažem lesem na skály
až na paseku, kde bouchla ta řacha
tam oranžovej kouře mrak, kde rozplácnul se lesklej vrak
a z něj ven ňákej potvorák se štrachá.

Měl troje uši, tykadla, měl chobůtek a chapadla
a přísahám při fajfce s vlastním tabákem
když si tak člověk odmyslí ty tykadla a nesmysly
tak něco mezi jezevcem a žabákem.

Já umím mlčet jako hrob cizí řeč není můj džob
tak ukazuju, že jsem jeho přítel
zkusím Verstehen sie?, maňana, pak prohrábnu se fousama
a tiše šeptnu mámo připrav pytel!
R:....
Jak zmije syčel klikatá a drápal jako liščata
však pevně držím, co jsme jednou chytli
teď už tě osud nemine, už roztápí se kuchyně
tak povídám mu Ušatej, seš v pytli.

Já umím mlčet, o to nejde, pod vejvrat se toho vejde
očesal jsem vrak a schoval na dvorku,
až se to trochu utiší, tak vyndám věci ze skrýší
a smontuju si originál motorku.

Já umím mlčet jako hrob a kácet dříví je můj džob
v tom velkým hrnci je jen trochu povidel
to řek' jsem vědcům z výzkumu, co pátrali strom od stromu
nic zvláštního jsem tady v lese neviděl.

Na vánoce ráno

C E F Fmi
Na vánoce ráno, štědrej den tehdy byl
C Ami D G
já se v cele temný jak smutek probudil.
C E F Fmi
Na vánoce ráno, bejvalo rok co rok
C Ami D G
já chodil do Jacksonu pít brendy svý a grog.

C E F Fmi
R: Holka, ach holka, dobře to víš
C Ami
proč já byl tenkrát u brendy
F G
a teď je u mě mříž.

Na vánoce ráno, já zas do Jacksonu jel
šerif Brand tam holku mou na svejch kolenou měl.
Na vánoce ráno, když utich jek a křik
na zemi ležel šerif Brand o kus dál pomocník.

C E F Fmi
R: Holka, ach holka, dobře to víš
C Ami
proč já byl tenkrát u brendy
F G
a teď je u mě mříž.

Ostrov Fešáků

C **G7**
R: Pluj s námi, pluj, vstříc zázrakům
C **Ami** **G7** **C**
bez pasů a bez fraků na ostrov Fešáků.

G7
Já jsem tady kapitán a žádný nováček
C **F** **G** **C**
opustím loď poslední, jsem Karel Poláček.

R:
A já jsem zase velitel záchranného škuneru
škuner bude jídelní, na něm Pavel Brümerů.
R:
Zvukaři, vyjeď basy, echo hlasu mého
v lodní sauně znají Jindru Šťáhlavského.
R:
Já klidně kotvu vyzvednu, klidně zvednu činku
zkuste ale vyzvednout mě, Tomáše Linku.
R:
Já neudržím rytmus a zpívat nejsem ochotný
slyšíte, jak falešně zpívá Petr Novotný.
R:
Kdo to spadnul do vody a teď se tu šplouchá
z paluby to vypadá jako Robert Moucha.
R:
A já jako Karel Gott, nemám jméno zvučný
doufám že to nevadí, zpívá Michal Tučný.
R:
Já palubní jsem básník, na všechno najdu rým
pimparára, pimpimpim, jmenuji se Jan Turek.

Paní má se má

C F B G^7
Každé ráno probouzí mě sluncem hořícím
C F
listy jív se rosou zachvějí
C F B G^7
vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí
C F
a jas tvých očí s barvou šalvějí.

Každé ráno otvírám svůj krámek pod věží
a vůněmi vám kornout naplním
ke mně každý spěchá, od nás hned tak neběží
dnes každý zná můj krámek s kořením.

F G^7 C C^7
R: Říkají že paní má se má
F G^7 C
že její muž jsem právě já
F G^7
dávno ví proč ráda mě
C F
a s pýchou objímá
C F
[:paní má se má voní mátou:]

Každý večer zavírám svůj krámek petlicí
a otvírám svou náruč dokořán
teplo tvé mě vábí, moje lásko vonící
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.

F G^7 C C^7
R: Říkají že paní má se má
F G^7 C
že její muž jsem právě já
F G^7
dávno ví proč ráda mě
C F
a s pýchou objímá
C F
[:paní má se má voní mátou:]

Pár minut

G D Ami C G
R[1]: Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát
D Ami C D
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

G D Ami C G
To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc
D Ami C D
probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:

R[2]:Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát
mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám
až přijdu k vám, minut pár svých dní [: jen mi dej :] hej.

R[2]:Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát
mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co [: není zlej :] hej.

R[2]:Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát
mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát. 3x

Rychlejší koně

G
Byl to starej kovboj a měl ošlehanou tvář
G7
a na dně kufru vylepeném Playboy kalendář
C **G**
já potkal jsem ho v Denveru, za celej bar to táh‘
D **G**
řek‘ sedni si sem, nemusíš mít strach

Poručil mně whisky a já řek‘ že mám hlad
von řek – dej si biftek, jestli ho máš rád
a když jsem se ho zeptal co by od života chtěl
tak usmál se a říká abych měl“

G **C**
R: [: Rychlejší koně a mladší ženský
D **G**
starší whisky a víc peněz :]

Řek jsem mu že nevidím smysl života
ve votevřený láhvi z který whisky klokotá
že mu kašlu na koně, na ženský na whisky
že chci jen hrát a kašlat na zisky

Řek jsem mu že jsem zpěvák, že chci vod života víc
a proti každý špíně táhnout s fanglí do ulic
že chci mít rovnou páteř a ne dvojitou tvář
von se ušklíb a říká – jseš lhář
…chceš stejně jako já

R: Rychlejší koně a mladší ženský……..

Už hezkejch pár let uteklo od těch zlatejch dob
a já díky těm svejm názorům teď marně sháním džob
už dávno nejsem to co dřív, znám bídu, fízly, strach
a ideály čas do hajzlu splách

Zůstal jsem kde jsem byl a roky pořád jdou
já nenahrávám desky a v TV nemám show
když se mně někdo zeptá co bych od života chtěl
tak vidím, že ten kovboj pravdu měl

R: Rychlejší koně a mladší ženský……..

Světla dostavníku

Ami G Ami
Krb sálá rudým teplem, spí muži nad jídlem
G Ami
knot lampy v stáji čadí, kůň cinkne udidlem
C Ami
tam venku svítí měsíc a stojí dostavník
G Ami
hlas pobrukuje tiše, jen pruh světla do tmy vnik'.

A hovor cestujících už ruší noční klid
teď kletba z noclehárny, pak výkřik nastoupit
pak mlasknutí a hyjé je slyšet skřípot kol
a po táborech pětset mil teď vyjel Cobb a spol.

Těch přepřahacích stanic, kde jinak není nic
je hospod u milníku či na půl cestě víc
pár jezdců u skalisek je z farem ztracených
a od stád ovcí u vody zní jen černých mužů smích.

Jak hlučí kempy v Galgong, zpěv hřímá po barech
pak dálný zlatý západ, kde Leclan zdvíhá břeh
snad dvacet tisíc hledá své štěstí u Sea Ball
a pro ta srdce statečná sem přijel Cobb a spol.

Už zbledla hvězda ranní a dostudil už chlad
jak chutná doušek whisky, co podal kamarád
je skvělé horské ráno, z mlh vstává jasný den
a rozepínáš límec, jak jsi vzduchem opojen.

Ač dobrých cest je málo, jsi šťastný jako král
když od kol křemen lítá a duní koňský cval
a cval a cval a poklus jdem, výmol nevýmol
kde zeleň splývá s oblohou, tam pádí Cobb a spol.

Tam po svahu se šine vůz volský jako plaz
my svižně vzhůru, vrchol, a dolů o zlom vaz
zas podle horských bystřin a říček nahoru
kde ostrý obrys jezdce se ti zjeví v obzoru.

Pak kolem ohrad z trní a lomů s trestanci
a spousty domků z kůry a krčmy na šanci
my jedem polostepí i bušem s vůní smol
dnes ještě sto mil uvidí, jak svítí Cobb a spol.

Šest dní na silnici

Greenhorns

G D G
Moje nový fáro upaluje silnicí
D
šustěj patníky a bílá čára je mojí společnicí
C D G C
už od rána uháním ven, pryč z města, pryč od žen
G D G
a tak večer pro mě skončil na silnici první den.

Moje nový fáro upaluje temnotou
za zatáčkou se však loučím se svou samotou
v bílý blůze krajkový lem, v očích přání „s sebou mě vem!"
a tak večer pro mě skončil na silnici druhej den.

Dva dny vozím dívku vedle sebe schoulenou
její malou ruku neustále mám opřenou na svých kolenou
v bílý blůze krajkový lem, v očích přání „vem si mě vem!"
a tak večer pro mě skončil na silnici čtvrtej den.

Sólo

Pátej den se dívka kloní ke mně blíž a blíž
bílá krajka se bortí jak zlámaná mříž
náhle náraz, všude tma jen, auto hoří, já nemůžu ven
a tak večer pro mě skončil na silnici pátej den.

Šestej den pak změnil mojí cestu nebohou
vůz má barvu krajky, letí vzhůru oblohou
sám Bůh mává na mne,pojď sem,sedmej den strávíš odpočinkem
a tak ráno začal pro mě nekonečně sedmej den.

To tenkrát v šedesátom osmom

Jan Vyčítal

A
Mám v Plzni kámoše, už je to řada let
D
vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
A **F7** **E7** **A**
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět

řekne mi: Usárnu, tu si tutam dej
D
na tuten gauč, tam si nesedej
A **F7** **E7** **A**
tam už něco přes dvacet let nesmí nikdo sedět.

Ani já tam nesedám, to se nevyplácí
tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci
no, a jak sem vlítli, děly se psí kusy
tátu vytáh' z úkrytu ten ataman
co tlustým zadkem rozsednul nám otoman
a od těch dob v něm máme blechy, švábы, rusy.

A **E**
R1: To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom
E7 **A**
s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli
E
dost splihlý krovky měli soldáti ze Škodovky
E7
a místní krásky zpívaly sborem
A **D** **A** **E7** **A**
Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša, Nataša.

Před pár lety byl kámoš u pomníku
rejhy od bot zbyly jen na chodníku
když ho k autu vlekli, tak ruce měl za záda
je to dávno, čas tak rychle utíká
jeho dcera měla odznak Fučíka
a s ní socialistický práce celá brigáda.

Tenkrát v srpnu byla ještě hrozně malá
jak to kotě průvodce potřebovala
průvodce, co by ji ved' po jejím vlastním osudu
tak ji marně lákali na diskohrátky
zbyly po ní jen dva uplakaný řádky:
V tomhle blbým státě já už dál žít nebudu!

R2: Já trvám na tom, a na to nemusím být Platón
že dávno měli sedět už doma na prdeli
my jsme ty druhý, co mají k hvězdám rádi pruhy
na věčný části chcem sborem zpívat:
Škoda lásky ..."
R1:

Zas koně mě vítaj

Do pera pravil T.Taxis Hroch Baroch, na mostě Pražském
jež též po králi českém Karlův se sluje
o sv. Janu z Nepomuku, Léta Páně 1988

C Ami
Zas koně mě vítaj a voči maj hnědý
C Ami Ami^7
a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát
C Ami
a psi řvou jak diví a já mám ten pocit
C Ami Ami^7
jak kdybych ty koně zas vopravdu krad.

Dmi E Ami
R: Proště vracím se domů a všechno je stejný
Dmi E Ami
jen kalhoty škrtěj, jak v base jsem ztloust
Dmi E Ami
a vopice šklebí se ze dveří báru
Dmi E Ami G
jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

Zas vracím se domů a všechno je stejný
jen zrzavý Molly se rozsypal klín
přibylo dětí a ubylo voken
jen plešatej barman je holej jak dřív.

R: Moje Mary je pořád ta hubatá svině
a pod nosem pořád jí raší ten knír
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí
je pořád ten velkej a placatej stín.

Jen jedno je divný proč počítaj kusy
když náhodou zastavím unavenej
vždyť zvyk v našem kraji je z lapáků vodcházet
s centama v kapsách a nasycenej.

R: Prostě vracím se domů a všechno je stejný
a všichni mě po našem pozdravujou
že Hroch už je v pekle a že vo mně vědí
a že si mě proklatě pamatujou.

C Ami
Zas koně mě vítaj a voči maj hnědý
C Ami Ami^7
a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát